

Mieczysław Góra

Barkowice Mokre, gm. Sulejów, woj. piotrkowskie

Informator Archeologiczny : badania 10, 121

1976

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

BACHÓRZ
woj. przemyskie

patrz
wczesne średniowiecze

BARKOWICE MOKRE, gm. Sulejów
woj. piotrkowskie

Muzeum Archeologiczne
i Etnograficzne w Łodzi

Badania prowadził mgr Mieczysław Góra. Finansował WKZ w Piotrkowie Trybunalskim. Czwarty sezon badań. /poprzedni w 1974 r./. Osada otwarta z okresu późnorzymskiego i osada obronna z I-II okresu wczesnośredniowiecznego.

Przebadano 4 ary. Odkryto drugi rów obronny z I-II okresu wczesnego średniowiecza /VI-IX w./, który przylegał do wcześniej znalezionej rowu. Oba rowy zamykał cypel osadniczy od strony zachodniej. Rów zewnętrzny posiadał długość 71 m, szerokość 6 m i głębokość, wahającą się od 120 cm do 160 cm od powierzchni ziemi. Rów wewnętrzny posiadał długość 59 m, szerokość 4 m i głębokość od 100 cm do 120 cm od powierzchni ziemi. Odkryte na obszarach rowów znaczne ilości węgla drzewnych, polepy, w której wyraźnie odcisnęły się elementy drewnianej słupowej konstrukcji, sugerują istnienie tam częstokołu. Materiał ceramiczny, znaleziony w wypełniku rowów, był kulturowo przemieszany. Przeważała ceramika kultury prapolskiej z I-II okresu wczesnego średniowiecza nad ceramiką kultury przeworskiej z późnego okresu rzymskiego.

W bezpośrednim sąsiedztwie obu rowów, w zamkniętej części cypla odkryto kolejne szóste już palenisko, pochodzące z wczesnego średniowiecza /VI-IX w./. Palenisko to zawierało resztki węgla drzewnych, przepalone kości, kości zwierzęce, polepę oraz ułamki naczyń glinianych.

Między rowami natrafiono ponadto na kolejną trzecią półziemiankę z okresu późnorzymskiego /III-IV w./. W obrębie tego obiektu znaleziono małe palenisko, a w nim polepę i ułamki naczyń glinianych. Na samym dnie półziemianki, w głębokiej jamie zasobowej, znaleziono duże potłuczone naczynie gliniane.

Badane stanowisko stanowi rzadki przypadek osady obronnej typu cypłowatego. Wykorzystano tu naturalne ukształtowanie terenu, mianowicie wysoki na 20 m stromy, urwisty brzeg rzeki Pilicy.

Badania będą kontynuowane.